

[Borgbjerg.]

erne lige fra de allerbilligste til 6—7—8—10 Ø. med 15 pCt. eller noget mere, naar de kommer ud i Detailhandelen. Tror det ærede Medlem, det vækker Ørenlyd og Samstemning her i København, at vi skal have flere arbejdsløse Cigarmagere, at vi skal have flere til Hjælpekassen, at vi skal have mere Nød og Elendighed? Det kunde den ærede Pastor lide (*Formanden* ringer). Nej, Københavnerne er for oplyste, for kloge og demokratiske til at gaa ind paa noget saadant.

Bindslev: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, som jo forstaar Retorikkens Kunst saa godt, at han kan undlade at sige en hel Del Ting og alligevel kan sige dem, skulde i dette Tilfælde have overladt til de ærede Medlemmer, som direkte var interPELLerede, selv at svare og ikke give Udtryk for, hvorledes det socialdemokratiske Parti altid er at opfatte som et Parti, som en Helhed, hvor man forgæves efterlyser de enkelte Personer.

Formanden: Det er Ændringsforslagene, vi her har til Behandling; dette er ikke en almindelig Debat.

Bindslev: Jeg skulde naturligvis have sagt: „Jeg vil ikke sige dette“ som den retoriske Formel, hvorved man kan sige en hel Del Ting, som man ikke maa sige. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at naar man fra vor Side har ønsket at hævde det Synspunkt, at der er Steder, hvor man maa lade Helheden gaa forud for Delen, har jeg tydelig givet Udtryk for vort Synspunkt. Men dette har man ikke fra socialdemokratiske Side villet anerkende overfor konservative Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse. Jeg benytter Lejligheden til at konstatere, at her er et Tilfælde, hvor socialdemokratiske Medlemmer af den københavnske Kommunalbestyrelse stemmer imod et Forslag, der vilde betyde 900.000 Kr. til København.

Borgbjerg: Socialdemokratiet er saa lykkeligt, at det i Regelen kun behøver een Ordfører i Modsætning til det konservative Folkeparti, hvis Politik er saa forvirret, saa konfus, saa selvmodsigende, at det næsten altid maa have 4—5 Ordførere.

A. C. D. Petersen: Jeg skal ikke forsøge at supplere mit Partis Ordfører (*Drachmann*) i denne Sag; for den kan Partiets

Ordfører udmærket godt selv klare. Men jeg skal sige, at det Ændringsforslag, der her foreligger til Forhandling, stillet af det konservative Folkeparti, betyder, at der til Kommunerne til Nedsættelse af Amtsskatterne og de kommunale Skatter i Byerne kunde tilvejebringes et Beløb paa omkring 4½ Mill. Kr., taget ved en ren Luksusskat. Men dette gaar Venstre imod. Det underer mig, at det ærede Medlem Hr. Clausager kan være Ordfører for hele dette Parti. Jeg mindes klart, at der paa nylig afholdte Delegeretmøder i Jylland og paa Fyn og Sjælland blev vedtaget en Resolution, enstemmigt, saa vidt jeg husker, paa alle tre Delegeretmøder; og der staar — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse det.

Formanden: Ja, hvis det vedrører Ændringsforslagene.

A. C. D. Petersen: Ja, i høj Grad. Der staar — Forhandlingerne drejer sig om at nedsætte Skatter —

„I saa Henseende skal man — næst at understrege Nødvendigheden af den største Sparsommelighed indenfor og Forenkling af den offentlige Administration — særlig henpege paa, at en Reform af Skatterne paa fast Ejendom, hvorved de stærkt opdrevne Skatter betydeligt nedbringes, maa anses for paatrængende nødvendig for at skabe en ligeligere Fordeling af en Skattebyrde — derunder Amtsskatten —, hvis Grundlag maa anses for ganske foreldet, naar henses til de almene Formaal, hvortil Skattebeløbene anvendes“.

Nu er der i dette Ting en forhenværende Formand for De samvirkende danske Landboforeninger og en nuværende Formand for De samvirkende danske Landboforeninger, som jeg gaar ud fra i høj Grad har haft en Finger med i Spillet, da denne Resolution blev fremsat til Behandling paa Landboforeningernes Delegeretmøder. Og ikke desto mindre giver det ærede Medlem Hr. Clausager Udtryk for, at disse ærede Medlemmer altsaa ikke, nu da der foreligger en Lejlighed til at nedbringe Amtsskatterne med et Beløb taget paa en saa decideret Luksusvare som Tobakken, vil gøre dette, men stemmer imod. Jeg forstaar ikke, at de ærede Medlemmer, der anbefaler en saadan Resolution paa et Delegeretmøde, her i Tinget, hvor Sagen ligger til Afgørelse, stemmer imod det, som maa være i de paagældende Landmænds Interesse i Henhold til Behandlin-